

Sygn. akt IV K 1151/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie w IV Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący SSR Artur Witek

Protokolant: Mariusz Zając

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Szczecin – Śródmieście w Szczecinie Iwony Katarzyny Tyll

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2016 roku sprawy

D. C.

urodz. (...) w S., syna Z. i D. z domu K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 17 października 2015 roku w S. przy ul. (...) X dokonał naruszenia czynności narządu ciała Ł. B. poprzez uderzenie go pięścią w okolicę lewego oczodołu i nosa, czym spowodował u pokrzywdzonego naruszenie funkcji narządu ciała jakim są: nos i układ kostny twarzoczaszki na okres przekraczający dni 7,

tj. o czyn z art. 157 § 1 k.k.

I. uznaje D. C. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za ten czyn na podstawie art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k., art. 34 § 1 i 1a pkt 1 k.k., art. 35 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

II. Na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego Ł. B. w wysokości 6000 (sześciu tysięcy) złotych.

III. Na podstawie art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 lipca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie) koszty sądowe, w tym opłatę w wysokości 180 (stu osiemdziesięciu) złotych.

IV. Na podstawie art. 627 k.p.k., § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądza od oskarżonego D. C. na rzecz oskarżyciela posiłkowego Ł. B. poniesione przez niego wydatki, w tym kwotę 420 (czterystu dwudziestu) złotych tytułem kosztów udzielonej pomocy prawnej przez pełnomocnika.

Sygn. akt IV K 1151/15

UZASADNIENIE

W nocy z 16 na 17 października 2015 roku Ł. B., jako osoba zatrudniona w firmie (...), wykonywał obowiązki pracownika ochrony w klubie (...) w S.. Gdy stał przy wejściu do lokalu i zajmował się telefonem komórkowym,

podszedł do niego D. C., po czym uderzył go lewą pięścią w okolice lewego oczodołu oraz nosa. Napastnik został wyprowadzony z klubu przez J. C.. Pracownik ochrony z powodu odczuwanych dolegliwości udał się natomiast do Szpitala (...) przy ul. (...) w S..

Dowody: - protokoły zeznań Ł. B. – k. 25-27 akt oraz 1-3, 4-5 i 6

zbiór C,

- protokoły zeznań J. C. – k. 28-29 akt oraz 7-8 zbiór C,
- płyta z monitoringu – k. 8 zbiór A,
- karta informacyjna izby przyjęć – k. 9 zbiór A,
- porada ambulatoryjna – k. 10 zbiór A,
- karta informacyjna – k. 11 zbiór A,
- skierowanie – k. 12 zbiór A,
- tablica poglądowa – k. 16 zbiór A,
- protokół oględzin lekarskich wraz z opinią – k. 22-26 zbiór A.

Ł. B. w wyniku uderzenia zadanego mu przez D. C. w dniu 17 października 2015 roku doznał złamania wieloodłamowego kości nosa i dna oczodołu lewego. Obrażenia te spowodowały naruszenie funkcji nosa i układu kostnego twarzoczaszki na okres przekraczający dni 7. Mężczyzna nie był w stanie wykonywać pracy zarobkowej przez okres 6 tygodni oraz uczęszczać na zajęcia szkolne. Trwałym następstwem otrzymanego ciosu pozostaje niedrożność lewego przewodu nosowego. Poprawa stanu zdrowia Ł. B. wymagałaby przeprowadzenia zabiegu operacyjnego.

Dowody: - protokoły zeznań Ł. B. – k. 25-27 akt oraz 1-3, 4-5 i 6

zbiór C,

- karta informacyjna izby przyjęć – k. 9 zbiór A,
- porada ambulatoryjna – k. 10 zbiór A,
- karta informacyjna – k. 11 zbiór A,
- skierowanie – k. 12 zbiór A,
- protokół oględzin lekarskich wraz z opinią – k. 22-26 zbiór A,
- zaświadczenie lekarskie – k. 17.

D. C. mieszka w S. wraz z dziadkiem. Utrzymuje się z prac podejmowanych sezonowo zagranicą. Cięży na nim zobowiązanie kredytowe w wysokości 50.000 złotych. Był dwukrotnie karany za przestępstwa na terenie Polski. Został skazany wyrokami Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 27 października 2010 roku, sygn. akt V K 877/10 za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności oraz Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 10 listopada 2011 roku, sygn. akt II K 740/11 za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 40 stawek dziennych grzywny w wysokości po 10 złotych.

Dowody: - dane osobopoznawcze – k.35 zbiór A,

- dane o karalności – k.38-39 zbiór A

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie zeznań Ł. B. i J. C., a także treści dokumentów w postaci opinii sądowo-lekarskiej, nagrania z monitoringu, tablicy poglądowej, kart informacyjnych, porady ambulatoryjnej, skierowania, zaświadczenia lekarskiego, danych o karalności oraz osobopoznawczych.

D. C. nie stawiał się na rozprawę. Strony nie wniosły o jego przesłuchanie lub ujawnienie wyjaśnień z etapu postępowania przygotowawczego.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania Ł. B., gdyż były konsekwentne i rzeczowe. Pokrzywdzony w sposób niezmienny opisywał swoje spostrzeżenia, które znalazły odzwierciedlenie w treści nagrania monitoringu, protokołu oględzin a także wnioskach opinii lekarskiej. Podobnie została potraktowana wersja J. C., bowiem korespondowała z twierdzeniami Ł. B. oraz zgromadzonymi dokumentami. Obaj świadkowie są osobami obcymi wobec oskarżonego. W toku postępowania nie przedstawiono dowodów, które wskazywałyby na posiadanie przez nich interesu w bezpodstawnym obciążaniu D. C..

Wątpliwości nie budziły protokół oględzin i wydana na jego podstawie opinia sądowo-lekarska. Zostały sporządzone przez osoby legitymujące się odpowiednią wiedzą na zlecenie organów prowadzących postępowanie karne. Ich autorzy zapoznali się z dokumentacją medyczną, a także przeprowadzili badania pokrzywdzonego. Przebieg czynności oraz osiągnięte wyniki przedstawili szczegółowo w pisemnej ekspertyzie. Wynikające z niej wnioski okazały się logiczne.

Jako przekonujące oceniono także pozostałe dokumenty w postaci nagrania z monitoringu, tablicy poglądowej, kart informacyjnych, porady ambulatoryjnej, skierowania, zaświadczenia lekarskiego, danych o karalności oraz osobopoznawczych. Przygotowały je uprawnione osoby, w wymaganej prawem formie. Strony nie kwestionowały ich treści.

Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, że D. C. w dniu 17 października 2015 roku w S. w klubie (...) uderzył Ł. B. pięścią w twarz, powodując u niego wieloodłamowe złamania kości nosa i dna oczodołu lewego.

Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 157 § 1 k.k. Działając umyślnie, poprzez zadanie silnego ciosu zaciśniętą dłonią w okolice nosa pokrzywdzonego, doprowadził do naruszenia funkcji narządów jego ciała w postaci nosa i układu kostnego twarzoczaszki na okres przekraczający dni 7.

W sprawie nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu lub winę sprawcy. Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał D. C. za winnego popełnienia zarzucanego mu występk.

Przy wymiarze kary uwzględnił jego znaczną społeczną szkodliwość. Za taką oceną przemawiało naruszenie funkcji istotnych narządów ciała pokrzywdzonego, spowodowanie u niego widocznego, ze względu na jego lokalizację, zeszpecenia i dużych dolegliwości bólowych, a także doprowadzenie do trwałego uszczerbku w postaci niedrożności lewego przewodu nosowego. Na niekorzyść oskarżonego świadczyły uprzednie dwukrotne skazania za przestępstwa. Wymierzenie kary ograniczenia wolności stanowi następstwo zastosowania art. 37a k.k. Za nałożeniem na sprawcę obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne przemawiały zarówno względy prewencji indywidualnej, jak i wymogi w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Oskarżony, jako młody mężczyzna, nie posiadający stałego zatrudnienia, w ten sposób zdoła wykorzystać swój potencjał dla dobra ogółu. Podjęty wysiłek będzie stanowił dla niego bezpośrednią dolegliwość z powodu dopuszczenia się zachowania bezprawnego. Wydanej decyzji nie wyklucza uprzednia karalność D. C., zważywszy na fakt, że ostatnie skazanie miało miejsce ponad 4 lata temu, a oskarżony w przeszłości dopuszczał się wyłącznie przestępstw innego rodzaju.

Sąd zgodnie z treścią art. 46 § 2 k.k., mając na uwadze wnioski Ł. B., orzekał na jego rzecz tytułem środka karnego nawiązkę. Rozstrzygnięcie to jest następstwem stwierdzenia, że określenie obowiązku naprawienia szkody i zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w niniejszej sprawie było znacznie utrudnione. Strony w trakcie prowadzonego postępowania nie przedstawiły dowodów, które pozwoliłyby na precyzyjne wyrażenie wartości majątkowej należnych

z tego tytułu świadczeń. Nie ujawniono dokumentów, obrazujących kwoty utraconych zarobków lub wskazujących na dokładny koszt niezbędnego leczenia operacyjnego. Pokrzywdzony w swoich wyjaśnieniach nie był w stanie również określić wydatków poniesionych z powodu konieczności przerwania nauki. Mając powyższe na uwadze, Sąd poprzestał na orzeczeniu nawiązki na rzecz Ł. B., której wysokość oparta została na szacunkach, możliwych do przyjęcia na podstawie dowodów przeprowadzonych w toku procesu karnego, nakierowanego głównie na osiągnięcie celów, wynikających z art. 2 § 1 k.p.k. Przyznana kwota uwzględnia przede wszystkim fakt utraty przez pokrzywdzonego wynagrodzenia z powodu niemożności wykonywania pracy zarobkowej, wydatki związane z koniecznością odrabiania zajęć szkolnych, czy poniesienia kosztów leczenia a także sumę zadośćuczynienia za doznane cierpienia fizyczne i moralne. Zapadłe orzeczenie nie stoi na przeszkodzie dochodzeniu przez oskarżyciela posiłkowego niezaspokojonych roszczeń w drodze postępowania cywilnego, stosownie do treści art. 46 § 3 k.k.

Konsekwencją uznania D. C. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stało się obciążenie go kosztami procesu, w tym wydatkami poniesionymi przez oskarżyciela posiłkowego z tytułu udzielonej mu pomocy prawnej przez pełnomocnika. Kwota należności przyznanych na rzecz Skarbu Państwa uzasadnia przekonanie o zdolności jej uiszczenia bez uszczerbku dla utrzymania sprawcy, zważywszy w szczególności na podejmowanie przez niego pracy zarobkowej poza granicami Polski.

SSR Artur Witek